

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: M. R.**, bytem „X“, zastoupené Mgr. Vlastimilem Loučkem, advokátem se sídlem v Lounech, ul. Pod Nemocnicí č. p. 2381, PSČ 440 01, proti **žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem v Praze 2, ul. Na Poříčním právu č. p. 376/1, PSČ 120 00, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 9. 3. 2011, č. j. 435/SZ/2011 – 3, JID: 30748/2011/KÚUK,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 9. 3. 2011, č. j. 435/SZ/2011 – 3, JID: 30748/2011/KÚUK, a rozhodnutí Úřadu práce v Mostě ze dne 4. 1. 2011, č. j. 8182/8/MOB-1/7, **se pro vady řízení z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce **1.600,-Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhala přezkoumání zákonnosti a následného zrušení rozhodnutí původního žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 9. 3. 2011, č. j. 435/SZ/2011 – 3, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce v Mostě ze dne 4. 1. 2011, č. j. 8182/8/MOB-1/7, jímž byla žalobkyni odejmuta ode dne 1. 10. 2009 dávka státní sociální podpory, a to přírůstek na dítě, pro oprávněnou nezpl. S. B. s odůvodněním, že měsíční průměr příjmů rodiny žalobkyně za rozhodné období kalendářního roku 2008 převyšoval součin zákonného koeficientu 2,5 a částky životního minima rodiny žalobkyně. Vedle zrušení žalovaného žalobkyně požadovala i zrušení prvoinstančního řízení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

V návaznosti na právě uvedené je třeba zmínit, že žalobkyně v předmětné žalobě sice označila za žalovaného Krajský úřad Ústeckého kraje, jenž vydal rozhodnutí ze dne 9. 3. 2011, které bylo předmětem tohoto soudního přezkumu, nicméně faktem je, že žalovaným správním orgánem v dané věci se stalo Ministerstvo práce a sociálních věcí. Je

tomu tak proto, že počínaje dnem 1. 1. 2012 podle čl. VIII. bod 10 zákona č. 366/2011 Sb. přešla pravomoc z Krajského úřadu Ústeckého kraje, které vydalo žalobou napadené rozhodnutí ze dne 9. 3. 2011, na Ministerstvo práce a sociálních věcí k rozhodování o dávkách státní sociální podpory. Z tohoto důvodu soud v intencích ust. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez dalšího vycházel z toho, že žalovaným správním orgánem je Ministerstvo práce a sociálních věcí a nikoliv Krajský úřad Ústeckého kraje.

V žalobě žalobkyně uvedla, že Úřad práce v Mostě v dané věci vydal již tři rozhodnutí, když předchozí dvě rozhodnutí, jimiž bylo taktéž rozhodnuto o odejmutí dávky sociální podpory, Krajský úřad Ústeckého kraje zrušil a vrátil k dalšímu řízení pro nedostatečně zjištěný skutkový stav. Úřad práce v Mostě své třetí rozhodnutí, které bylo potvrzeno žalobou napadeným rozhodnutím, odůvodnil tím, že doložený měsíční průměr příjmů rodiny v rozhodném období za rok 2008 převyšuje součin koeficientu 2,50 a částky životního minima rodiny, přičemž pro účely výpočtu průměrného měsíčního příjmu a životního minima rodiny byly společně posuzovány osoby: nezl. S. B., kdy její životní minimum činí 1.600,-Kč a příjem činí 0,-Kč, dále žalobkyně, kdy její životní minimum činí 2.600,-Kč a příjem činí 91.656,-Kč, a V. B., kdy jeho životní minimum činí 2.880,-Kč a příjem činí 189.057,-Kč. Doložený měsíční průměr příjmů rodiny v rozhodném období za rok 2008 tak činil dle Úřadu práce v Mostě 23.392,75 Kč a tedy převyšuje součin zákonného koeficientu 2,50,-Kč a částky životního minima rodiny, která činí 7.080,-Kč, tj. 17.700,-Kč. Do rozhodného období roku 2008 v případě V. B. byly Úřadem práce v Mostě na základě podkladů získaných od Finančního úřadu v Litvínově a dále zjištěných skutečností započítány příjmy za dotyčné zdaňovací období vyčíslené Finančním úřadem v Litvínově ve výši 183.284,-Kč a také příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků, které nebyly zahrnuty do daňového přiznání za rok 2008 ve výši 5.773,-Kč. S tímto postupem Úřadu práce v Mostě žalobkyně nesouhlasila, což podrobně vylíčila ve svém odvolání vůči dotyčnému prvoinstančnímu rozhodnutí, kdy především důrazně poukazovala na skutečnost, že deklarovaný příjem V. B. ve výši 189.057,-Kč je nesprávný a nezakládá se na skutečnosti, jelikož V. B. je od 20. 10. 2003 v konkursním řízení a od prohlášení konkursu V. B. nepřevzal žádnou částku, která by nebyla uvedena v jeho prohlášení pro úřad práce. Původní žalovaný Krajský úřad Ústeckého kraje ovšem odvolání žalobkyně jako nedůvodné zamítl, když v žalobou napadeném rozhodnutí konstatoval, že prvoinstanční správní orgán rozhodl v souladu se zákonem č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, v platném znění (dále jen „zákon o státní sociální podpoře“), a shoduje se se skutkovými i právními závěry prvoinstančního správního orgánu.

V návaznosti na shora uvedené skutečnosti žalobkyně namítla, že správní orgány obou stupňů se v rámci správního řízení nevypořádaly zejména se skutečností, že V. B. je v konkursním řízení a jeho případné příjmy je proto nutné posuzovat odlišně.

Dále žalobkyně namítla, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je nezákonné a nesprávné, neboť dnem prohlášení konkursu na V. B. přešla veškerá oprávnění nakládat s konkursní podstatou na správkyňu konkursní podstaty J. G. Spolu s těmito oprávněními přešel na správkyňu konkursní podstaty rovněž veškerý výkon práv a povinností, který přísluší V. B., pokud tyto souvisí s konkursní podstatou. V. B. za rozhodné období kalendářního roku 2008 přiznání k dani z příjmů fyzických osob nepodával, když tak učinila příslušná správkyňe konkursní podstaty. Po daný případ je pak podstatné to, že pokud byla na základě dotyčného přiznání k dani z příjmů fyzických osob stanovena výše příjmu od finančního úřadu ve výši 183.284,-Kč, tak tato částka byla v plné části faktickým příjmem konkursní podstaty, což dokládá skutečnost, že V. B. uvedené příjmy nikdy neobdržel, nijak s nimi nenakládal a na základě příslušných ustanovení zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, v platném

znění (dále jen „konkursní zákon“), tak činit ani nemohl. Správní orgány obou stupňů dle žalobkyně nesprávně posoudily skutečnosti rozhodné pro určení výše příjmů V. B. za rozhodné období roku 2008, čímž došlo prokazatelně ke zkrácení práv žalobkyně jakožto zákonné zástupkyně nezl. S. B., neboť bylo rozhodnuto o odejmutí dávky státní sociální podpory v podobě přídatku na dítě této nezletilé.

Původní žalovaný, tedy Krajský úřad Ústeckého kraje, soudu předložil příslušný správní spis a v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl, když dle jeho přesvědčení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů byla vydána v souladu s právními předpisy.

V dotyčném písemném vyjádření k žalobě přitom původní žalovaný nejprve podrobně zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení počínaje okamžikem, kdy žalobkyně podala dne 18. 12. 2008 žádost o přídatek na dítě. K věci pak uvedl, že při stanovení nároku na dávku státní sociální podpory v podobě přídatku na dítě pro oprávněnou nezl. S. B. v rámci odvolacího řízení bylo vycházeno z doložené výše příjmů žalobkyně a V. B.. Rovněž tak Úřad práce v Mostě jakožto prvoinstanční správní orgán při svém rozhodování ve věci nároku na předmětnou dávku státní sociální podpory vycházel z doložených příjmů žalobkyně a V. B. V případě žalobkyně byla za rozhodné období roku 2008 započítána částka vyplaceného rodičovského příspěvku od úřadu práce ve výši 46.622,-Kč a dále částka peněžitých dávek nemocenského pojištění od okresní správy sociálního zabezpečení ve výši 45.034,-Kč. A v případě V. B. bylo prvoinstančním správním orgánem prostřednictvím součinnosti s Finančním úřadem v Litvínově zjištěno, že jeho příjem v rozhodném období roku 2008 činil 183.284,-Kč. V této souvislosti původní žalovaný podotkl, že před vydáním rozhodnutí o odejmutí dávky státní sociální podpory bylo ze strany V. B. namítáno, že zmiňované příjmy neobdržel, když je v konkursním řízení a po celou dobu konkursního řízení pobírá dávky v hmotné nouzi, a to příspěvek na bydlení a sociální příplatek, ovšem v daném případě bylo ze strany prvoinstančního správního orgánu správně vycházeno ze zjištěných příjmů. Původní žalovaný totiž zastává názor, že posouzení, zda výše příjmu V. B., která byla stanovena finančním úřadem ve výši 183.284,-Kč, je v plné části příjmem konkursní podstaty či nikoliv, správním orgánům obou stupňů nepřísluší.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť původní žalovaný i právní zástupce žalobkyně se po řádném poučení, že mohou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c) a d) a odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je tedy tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému stanovení a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud přihlídnout pouze k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba byla podána důvodně.

Předně se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti pro nedostatečné zdůvodnění rozhodnutí původního žalovaného ze dne 9. 3. 2011 i jemu předcházejícího prvoinstančního rozhodnutí ze dne 4. 1. 2011 ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když žalobkyně namítala, že správní orgány obou stupňů se v rámci správního řízení nevypořádaly zejména se skutečností, že V. B. je v konkursním řízení a jeho případné příjmy je proto nutné posuzovat odlišně. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů přitom soud zjistil, že námitka žalobkyně v tomto směru je naprosto opodstatněná.

V této souvislosti nelze nezmínit, že žalobkyně po celou dobu správního řízení, a to od okamžiku, kdy byla srozuměna s předběžným stanoviskem prvoinstančního správního orgánu o tom, že by jí měl zaniknout nárok na dávku státní sociální podpory v podobě přídavku na dítě s ohledem na výši příjmu společně posuzované osoby V. B., u něhož dle prvoinstančního správního orgánu byl zjištěn za rozhodné období příjem ve výši 183.284,-Kč, opakovaně důrazně poukazovala na to, že tento příjem V. B. je vykázaný pouze v rámci konkursního řízení, které je s ním vedeno, a že správním orgánem uvažovaný čistý příjem rodiny se nezakládá na skutečnosti. Námitky žalobkyně v tomto směru jsou prvně zachyceny v protokole o ústním jednání ze dne 16. 11. 2009, jak prokazatelně vyplývá z obsahu správního spisu, který k výzvě soudu předložil původní žalovaný. Vedle toho ve správním spise jsou náležitě zachycena i opakovaná prohlášení samotného V. B. o tom, že správním orgánem deklarované příjmy ve shora uvedené výši nikdy neobdržel z konkursního řízení, když od prohlášení konkursu pobírá dávky v hmotné nouzi, příspěvek na bydlení, a sociální příplatek. Odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí ze dne 4. 1. 2011 ovšem naprosto vůbec nereaguje a nevypořádává se s námitkami žalobkyně ohledně faktického příjmu V. B., když naprosto pomíjí se jakkoliv vypořádat s tím, proč námitky žalobkyně vyhodnotil jako nesprávné. Taktéž v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 9. 3. 2011 zcela absentuje sebemenší náznak původního žalovaného jakožto odvolacího orgánu vypořádat se s námitkami žalobkyně ohledně faktického příjmu V. B., třebaže její odvolání vůči prvoinstančnímu rozhodnutí bylo vystavěno právě na tom, že Úřad práce v Mostě mylně vychází v případě V. B. ze skutečnosti, že v rozhodném období měl mít příjem ve výši 183.284,-Kč, třebaže je od 20. 10. 2003 v konkursu. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že původní žalovaný v této části pouze velmi obsáhle zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení, dále předestřel odvolací námitky žalobkyně vůči prvoinstančnímu rozhodnutí ze dne 4. 1. 2011 a následně učinil stručné odkazy na zákon o státní sociální podpoře, podle něhož údajně bylo postupováno při zjišťování výše příjmů V. B. a příjmu rodiny nezl. S. B. jako takového. Na základě tohoto zjištěného skutkového stavu soud nemohl dospět k jinému závěru než k tomu, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou zatížena vadou ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., pro svoji nepřezkoumatelnost pro nedostatečné zdůvodnění, a proto ve výroku rozsudku ad I. přikročil k jejich zrušení.

Pro úplnost soud dodává, že původní žalovaný sice v písemném vyjádření k žalobě vyjádřil názor, že posouzení, zda výše příjmu V. B., která byla stanovena finančním úřadem ve výši 183.284,-Kč, je v plné části příjmem konkursní podstaty či nikoliv, správním orgánům obou stupňů nepřísluší, nicméně tento jeho názor nebyl zahrnut do odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a jedná se tak o opožděnou reakci na námitky žalobkyně ohledně faktických příjmů V. B., která není způsobilá zhojit soudem zjištěnou nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatečné zdůvodnění. Navíc dotýčný názor původního žalovaného soud hodnotí jako zjevně nesprávný, když v předmětném správním řízení dotýčné posouzení výše příjmů V. B., a to z toho pohledu, zda výše příjmu, která byla stanovena finančním úřadem ve výši 183.284,-Kč, je v plné části příjmem konkursní podstaty či nikoliv, bylo pro rozhodnutí ve věci samé klíčové.

Správní orgány obou stupňů by přitom v dalším řízení při zodpovězení otázky, zda výše příjmu, která byla stanovena finančním úřadem ve výši 183.284,-Kč, je v plné části příjmem konkursní podstaty či nikoliv, měly vzít v potaz účel konkursního řízení, které je počínaje dnem 20. 10. 2003 stále vedeno s V. B., a to u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 27 K 1019/2000. Tímto účelem nepochybně je řešení krizového stavu v majetkové oblasti V. B. jako dlužníka. Ostatně skutečnosti, že v majetkové oblasti V. B. je situace krizová, svědčí i fakt, který nijak nezpochybňovaly správní orgány obou stupňů a který prokazatelně vyplývá z předloženého správního spisu, že V. B. je počínaje dne 20. 10. 2003 v konkursu a že byl v rozhodném období kalendářního roku 2008 minimálně poživitelem dávek státní sociální podpory v podobě příspěvku na bydlení. Správní orgány obou stupňů při zjišťování příjmů společně posuzovaných osob v rámci své rozhodovací činnosti o nárocích na výplatu dávek státní sociální podpory v případě fyzických osob, na jejichž majetek byl prohlášen konkurs, nemohou bez dalšího vycházet z údajů ohledně výše dosažených příjmů, které jim poskytnou příslušné finanční úřady. Je tomu tak proto, že podle ust. § 6 konkursního zákona se konkurs týká majetku, který patřil dlužníkovi v den prohlášení konkursu a kterého nabyl za konkursu; tímto majetkem se rozumí také mzda nebo jiné podobné příjmy. Do podstaty nenáleží majetek, jehož se nemůže týkat výkon rozhodnutí; majetek sloužící podnikatelské činnosti z podstaty vyloučen není. Dále je nutno vzít v potaz i ust. § 14 odst. 1 písm. a) konkursního zákona, dle kterého platí, že prohlášením konkursu přechází oprávnění nakládat s majetkem podstaty na konkursního správce. A také je třeba vycházet i z ust. § 14a konkursního zákona, které zakotvuje, že prohlášením konkursu přechází na správce oprávnění vykonávat práva a plnit povinnosti, které podle zákona a jiných právních předpisů přísluší úpadci, jestliže souvisí s nakládáním s majetkem patřícím do konkursní podstaty.

Na základě právě předestřené skutkové stavu a relevantní právní úpravy obsažené v konkursním zákoně by správní orgány obou stupňů v dalším řízení měly vycházet ze skutečnosti, že dnem prohlášení konkursu na V. B. přešla veškerá oprávnění nakládat s konkursní podstatou na J. G., jakožto ustanovenou správkyň konkursní podstaty tohoto úpadce. Spolu s těmito oprávněními přešel i na dotýčnou správkyň konkursní podstaty taktéž veškerý výkon práv a povinností, který příslušel V. B., jestliže tyto souvisí s konkursní podstatou. V daném případě za osobu V. B. podala dle svých povinností daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2008 jeho správkyň konkursní podstaty, přičemž pokud byla na základě přiznání k dotýčné dani příslušným finančním úřadem stanovena výše příjmu ve výši 183.284,-Kč, tak tato částka v plné výši spadá ve smyslu ust. § 6 konkursního zákona do konkursní podstaty jako její příjem. Dotýčná částka z hlediska daňového práva je tedy příjmem majetkové podstaty V. B., avšak z hlediska dávek státní sociální podpory nemůže být započtena do příjmů V. B. jakožto společně posuzované osoby, neboť se nejedná o jeho příjem, nýbrž toliko o příjem do jeho majetkové podstaty, s nímž nemůže jakkoliv disponovat.

Ze shora předestřených důvodů soud proto přikročil ke zrušení rozhodnutí původního žalovaného i jemu předcházejícího rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu s odkazem na ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro zjištěnou nepřezkoumatelnost pro nedostatečné zdůvodnění a současně podle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci stávajícímu žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení pak bude žalovaná strana podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.

Jelikož žalobkyně měla ve věci úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. uložil žalovanému zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 1.600,-Kč. Tato částka se skládá z částky 1.000,- Kč

za dva úkony právní služby jejího právního zástupce po 500,-Kč podle § 7 v návaznosti na § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb ve znění do 31. 12. 2012 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 600,- Kč za dva s tím související režijní paušály po 300,- Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění od 1. 9. 2006.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 28. června 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová